II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV 92/111/EØF

af 14. december 1992

om ændring af direktiv 77/388/EØF og om forenklingsforanstaltninger med hensyn til merværdiafgift

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (1),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (2), og

ud fra følgende betragtninger:

Efter artikel 3 i Rådets direktiv 91/680/EØF af 16. december 1991 om tilføjelse til det fælles merværdiafgiftssystem og om ændring, med henblik på afskaffelse af de fiskale grænser, af direktiv 77/388/EØF (3) skal direktivets bestemmelser træde i kraft i alle medlemsstaterne den 1. januar 1993;

for at lette anvendelsen af disse bestemmelser og introducere de nødvendige forenklinger bør den fælles momsordning, således som den skal anvendes fra 1. januar 1993, suppleres med henblik på at præcisere afgiftspålæggelsen for visse transaktioner med tredjelandsområder og for visse indenlandske transaktioner i Fællesskabet og med henblik på at definere de overgangsforanstaltninger, der nødvendigvis må fastsættes med hensyn til de bestemmelser, der gælder frem til 31. december 1992, og dem der træder i kraft fra den 1. januar 1993;

for at garantere neutraliteten af den fælles ordning for omsætningsafgifter med hensyn til goders oprindelse bør begrebet tredjelandsområder og definitionen af indførsel af et gode suppleres;

visse områder, der er en del af Fællesskabets toldområde, betragtes som tredjelandsområder i forbindelse med anvendelsen af den fælles momsordning; samhandelen mellem medlemsstaterne og disse områder er derfor underlagt de samme momsprincipper som transaktioner mellem Fællesskabet og tredjelande; det bør sikres, at denne samhandel underlægges fiskale bestemmelser, der svarer til dem, som anvendes på transaktioner, der foretages på samme vilkår med tredjelandsområder uden for Fællesskabets toldområde; som følge af disse bestemmelser bliver Rådets syttende direktiv 85/362/EØF af 16. juli 1985 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Fritagelse for merværdiafgift ved midlertidig indførsel af andre goder end transportmidler (4) formålsløst;

det er nødvendigt at præcisere reglerne for anvendelsen af fritagelserne for visse eksporttransaktioner eller transaktioner, der sidestilles hermed; som følge heraf er det nødvendigt at tilpasse de andre berørte direktiver;

det er hensigtsmæssigt at præcisere definitionen af beskatningsstedet for visse transaktioner, der sker på et skib, et fly eller et tog under passagerbefordring i Fællesskabet;

(1) EFT nr. C 337 af 21. 12. 1992.
(2) Udtalelse afgivet den 24. november 1992 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
(3) EFT nr. L 376 af 31. 12. 1991, s. 1.
(4) EFT nr. L 192 af 24. 7. 1985, s. 20. Direktivet er senest ændret ved direktiv 90/237/EØF (EFT nr. L 133 af 24. 5. 1990, s. 91).

overgangsordningen for beskatning i samhandelen mellem medlemsstaterne bør suppleres for på én gang at tage hensyn til fællesskabsbestemmelserne vedrørende punktafgifter og præcisere og forenkle afgiftens gennemførelsesbestemmelser vedrørende nogle af de transaktioner, der vil blive foretaget mellem medlemsstaterne fra den 1. januar 1993;

Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed [1] fastsætter særlige procedurer og angivelsesforpligtelser i forbindelse med forsendelse af sådanne varer til en anden medlemsstat; de nærmere regler for afgiftspålæggelsen for visse leveringer og erhvervelser inden for Fællesskabet af punktafgiftspligtige varer kan følgelig forenkles til fordel for såvel de betalingspligtige personer som for de kompetente administrationer;

anvendelsesområdet for de fritagelser, der er nævnt i artikel 28c i direktiv 77/388/EØF [2], bør præciseres; det er ligeledes hensigtsmæssigt at supplere bestemmelserne vedrørende afgiftens forfald og de nærmere bestemmelser om fastlæggelsen af beskatningsgrundlaget for visse transaktioner, der foretages under fællesskabsbehandling;

det er nødvendigt at fastsætte forenklingsforanstaltninger, som sikrer ensartet behandling i alle medlemsstater for så vidt angår afgiftspligtige transaktioner ved indenlandsk virksomhed i forbindelse med samhandelen med goder inden for Fællesskabet, som foretages i den i artikel 28l i direktiv 77/388/EØF omhandlede periode af afgiftspligtige, der ikke er etableret i den medlemsstat, der er nævnt i artikel 28b, punkt A, stk. 1, i samme direktiv; med henblik herpå bør det sikres, at bestemmelserne vedrørende beskatningsordningen og de personer, der er betalingspligtige i forbindelse med disse transaktioner, harmoniseres;

for at tage hensyn til bestemmelserne om betalingspligtige personer ved indenlandsk virksomhed og for at undgå visse former for svig eller skatteunddragelse er det hensigtsmæssigt at præcisere fællesskabsbestemmelserne vedrørende tilbagebetaling til afgiftspligtige, der ikke er etableret i indlandet, af den merværdiafgift, der er nævnt i artikel 17, stk. 3, i direktiv 77/388/EØF som ændret ved artikel 28f i nævnte direktiv;

afskaffelsen fra 1. januar 1993 af afgifter ved indførsel og afgiftsgodtgørelse ved udførsel i samhandelen mellem medlemsstaterne nødvendiggør overgangsforanstaltninger for at sikre den fælles momsordnings neutralitet og for at undgå situationer, hvor der sker dobbeltbeskatning eller ikke sker beskatning;

der bør følgelig fastsættes særlige bestemmelser for de tilfælde, hvor en fællesskabsprocedure, der indledes inden den 1. januar 1993 i forbindelse med en levering fra en afgiftspligtig person inden denne dato, og som vedrører forsendelse eller transport af goder til en anden medlemsstat, først afsluttes efter den 31. december 1992;

disse bestemmelser bør ligeledes vedrøre de afgiftspligtige transaktioner, der foretages inden den 1. januar 1993, og for hvilke der er anvendt særlige fritagelser, der har medført, at tidspunktet for afgiftspligtens indtræden er blevet udskudt;

der bør ligeledes fastsættes særlige foranstaltninger for transportmidler, der — uden at være erhvervet eller indført på de almindelige betingelser på en medlemsstats indre marked — i henhold til nationale bestemmelser har været omfattet af en afgiftsfritagelse i forbindelse med midlertidig indførsel fra en anden medlemsstat;

iværksættelsen af disse overgangsforanstaltninger indebærer både for samhandelen mellem medlemsstaterne og for transaktionerne med tredjelandsområder, at definitionen af de transaktioner, der skal pålægges afgift fra 1. januar 1993, suppleres, og at der for disse tilfælde foretages en præcisering af begreberne beskatningssted, afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfald;

at konjunkturøkonomiske grunde har Kongeriget Spanien og Den Italienske Republik anmodet om i en overgangsperiode at måtte anvende bestemmelser, der fraviger princippet om omgående fradrag som omhandlet i artikel 18, stk. 2, første afsnit, i direktiv 77/388/EØF; denne anmodning imødekommes for en periode på to år, der ikke kan forlænges;

dette direktiv indeholder fælles bestemmelser om forenklet handling af visse transaktioner inden for Fællesskabet; det tilkommer i flere tilfælde medlemsstaterne at fastsætte betingelserne for gennemførelsen af disse bestemmelser; visse medlemsstater kan ikke inden for den fastsatte frist afslutte den lovgivningsprocedure, der er nødvendig for at tilpasse deres momslovgivning; det er derfor nødvendigt at fastsætte en yderligere frist for anvendelsen af dette direktiv; en frist på højst tolv måneder er tilstrækkelig i denne henseende;

direktiv 77/388/EØF bør derfor ændres —

[1] EFT nr. L 76 af 23. 3. 1992, s.1.
[2] EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/77/EØF (EFT nr. L 316 af 31. 10. 1992, s. 1).

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 77/388/EØF ændres således:

1) Artikel 3, stk. 4, affattes således:

»4. Uanset stk. 1 betragtes Fyrstendømmet Monaco og Isle of Man ved anvendelsen af dette direktiv ikke som tredjelandsområder under hensyntagen til de konventioner og traktater, som de har indgået med henholdsvis Den Franske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at transaktioner, der foretages fra eller til:

— Fyrstendømmet Monaco, behandles som transaktioner, der foretages fra eller til Den Franske Republik

— Isle of Man, behandles som transaktioner, der foretages fra eller til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.«

2) Artikel 7, stk. 1, litra b), affattes således:

»b) et godes ankomst til Fællesskabet fra et tredjelandsområde, bortset fra et gode nævnt under litra a).«

3) I artikel 7, stk. 3:

— indsættes i første afsnit ordene »litra a), b), c) og d)« efter ordene »artikel 16, stk. 1, punkt B«

— affattes andet afsnit således:

»Såfremt et i stk. 1, litra b), omhandlet gode efter sin ankomst til Fællesskabet henføres under en af de i artikel 33a, stk. 1, litra b) eller c), omhandlede ordninger, sker indførslen af godet i den medlemsstat, på hvis område godet ophører med at være dækket af disse ordninger.«

4) Artikel 8, stk. 1, litra c), affattes således:

»c) i tilfælde, hvor leveringen af goder sker på et skib, et fly eller et tog, og under den del af en personbefordring, som finder sted inden for Fællesskabet: afgangsstedet for personbefordringen.

Ved anvendelsen af denne bestemmelse forstås ved:

— »den del af en personbefordring, som finder sted inden for Fællesskabet«, den del af en befordring, som foretages uden ophold uden for Fællesskabet, mellem afgangsstedet og ankomststedet for personbefordringen

— »afgangssted for en personbefordring« det første sted, hvor der optages passagerer inden for Fællesskabet, eventuelt efter ophold uden for Fællesskabet

— »ankomststed for en personbefordring« det sidste sted inden for Fællesskabet, hvor der sættes passagerer af, som er optaget inden for Fællesskabet, eventuelt inden ophold uden for Fællesskabet.

I tilfælde af tilbagebefordring anses tilbagebefordringen for en separat befordring.

Kommissionen forelægger senest den 30. juni 1993 Rådet en rapport, i givet fald ledsaget af passende forslag om beskatningsstedet for levering af goder, der er beregnet til forbrug om bord, og for tjenesteydelser, herunder servering af mad og drikkevarer, der præsteres over for passagerer på et skib, et fly eller et tog.

Rådet træffer efter høring af Europa-Parlamentet afgørelse om Kommissionens forslag med enstemmighed inden den 31. december 1993.

Medlemsstaterne kan indtil den 31. december 1993 fritage eller fortsætte med at fritage levering af goder, der er beregnet til forbrug om bord, og hvis beskatningssted fastsættes i henhold til ovennævnte bestemmelser, med ret til fradrag af moms, der er betalt i et tidligere led.«

5) Artikel 11, punkt B, stk. 1, affattes således:

»1. Beskatningsgrundlaget, inklusive for indførsel af de i artikel 7, stk. 1, litra b), omhandlede goder, er den værdi, der fastsættes som toldværdien i overensstemmelse med gældende fællesskabsbestemmelser.«

6) Artikel 12, stk. 1, litra b), affattes således:

»b) for de i artikel 10, stk. 3, andet og tredje afsnit, omhandlede tilfælde anvendes den sats, der er gældende på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder.«

7) Artikel 12, stk. 3, litra a), affattes således:

»3. a) Merværdiafgiftens normalsats fastsættes af hver medlemsstat som en bestemt procentsats af beskatningsgrundlaget, der er den samme for levering af goder og for tjenesteydelser. Fra den 1. januar 1993 og indtil den 31. december 1996 må denne procentsats ikke være mindre end 15 %.

På grundlag af rapporten om, hvorledes overgangsordningen fungerer, og forslag til den endelige ordning, som Kommissionen skal forelægge Rådet i henhold til artikel 281, træffer Rådet inden den 31. december 1995 med enstemmighed afgørelse om størrelsen af den minimumssats for normalsatsen, der skal anvendes efter den 31. december 1996.

Medlemsstaterne kan ligeledes anvende en eller to reducerede satser. Disse satser fastsættes som en procentsats af beskatningsgrundlaget, som ikke må være mindre end 5 %, og de må kun anvendes på levering af de kategorier af goder og tjenesteydelser, som er anført i bilag H.«

8) I artikel 14, stk. 1 :

— udgår litra c)

— indsættes i litra d) følgende afsnit :

»Denne fritagelse finder ligeledes anvendelse på indførsel af goder som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), der ville kunne omfattes af ovennævnte toldfritagelse, hvis de blev indført i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a).«

9) I artikel 15 :

— indsættes i nr. 2 følgende afsnit :

»Kommissionen forelægger snarest Rådet forslag med henblik på at fastsætte fiskale bestemmelser på fællesskabsplan, som præciserer anvendelsesområdet og de praktiske omstændigheder ved gennemførelsen af denne fritagelse for leveringer, der sker i detailleddet og angår goder, som rejsende medbringer i deres personlige bagage. Indtil disse bestemmelser træder i kraft :

— indrømmes fritagelsen kun på forevisning af et eksemplar af fakturaen eller tilsvarende dokumentation, som er påtegnet af EF-udgangstoldstedet

— kan medlemsstaterne begrænse anvendelsen af denne fritagelse, de kan undtage leveringer til rejsende, hvis bopæl eller sædvanlige opholdssted er i Fællesskabet, fra denne fritagelse, og de kan udvide fritagelsen til at omfatte deres valutaindlændinge.

Ved anvendelsen af andet afsnit forståsved »bopæl eller sædvanligt opholdssted« det sted, der er angivet som sådant på passet, identitetskortet, eller i mangel heraf, ethvert andet dokument, som den medlemsstat, hvori leveringen foretages, anerkender som identitetspapir.«

— ændres i nr. 3 ordene »der er etableret i et tredjeland« til »der ikke er etableret i indlandet«

— affattes nr. 4, andet afsnit, således :

»Kommissionen forelægger snarest Rådet forsalg med henblik på at fastsætte fiskale bestemmelser på fællesskabsplan, som præciserer anvendelsesområdet og de praktiske omstændigheder ved gennemførelsen af denne fritagelse og de fritagelser, der er omhandlet i punkt 5 til 9. Indtil disse bestemmelser træder i kraft, kan medlemsstaterne begrænse omfanget af den fritagelse, der omhandles i dette nummer.«

— ændres i nr. 10, andet afsnit, ordene »på de betingelser og med de begrænsninger« til »med de begrænsninger«

— affattes nr. 10, tredje afsnit, således :

»I tilfælde af, at goderne ikke forsendes eller transporteres udenlands, og for tjenesteydelsers vedkommende kan fritagelsen gennemføres i form af tilbagebetaling af afgiften.«

— affattes nr. 13 således :

»13. Levering af tjenesteydelser, herunder transport og accessoriske transaktioner, men bortset fra tjenesteydelser, der er fritaget i henhold til artikel 13, når de er direkte knyttet til udførsel af goder eller til indførsel af goder, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, eller artikel 16, stk. 1, punkt A«

10) I artikel 28a :

— affattes stk. 1, litra a), andet afsnit, således :

»Uanset første afsnit skal der ikke svares merværdiafgift af de erhvervelser af goder inden for Fællesskabet, der er foretaget af en afgiftspligtig person eller af en ikke-afgiftspligtig juridisk person på de betingelser, der er omhandlet i stk. 1a.«

— tilføjes i stk. 1 følgende litra c) :

»c) erhvervelser inden for Fællesskabet af punktafgiftspligtige varer, der foretages mod vederlag i indlandet af en afgiftspligtig person eller af en ikke-afgiftspligtig juridisk person, når disse personer er omfattet af undtagelsen i litra a), andet afsnit, og når punktafgifterne for disse erhvervelser forfalder i indlandet i henhold til direktiv 92/12/EØF (1).

(1) EFT nr. L 76 af 23. 3. 1992, s. 1.«

— tilføjes følgende stk. 1a :

»1a. Undtagelsen i stk. 1, litra a) andet afsnit, omfatter :

a) erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, som ville være fritaget ved levering i indlandet i medfør af artikel 15, nr. 4 til 10

b) erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, bortset fra de i litra a) omhandlede

— foretaget af en afgiftspligtig person som led i dennes landbrugs-, skovbrugs- eller fiskerierhverv, når den pågældende er omfattet af standardsatsordningen i artikel 25, af en afgiftspligtig person, som kun foretager levering af goder eller tjenesteydelser, der ikke giver den pågældende nogen fradragsret, eller af en ikke-afgiftspligtig juridisk person

— inden for rammerne af en samlet værdi, der i det løbende kalenderår ikke overstiger en tærskel, som medlemsstaterne fastsætter, men som ikke kan være lavere end et beløb i national valuta svarende til 10 000 ECU, og

— på betingelse af, at den samlede værdi af erhvervelser inden for Fællesskabet af goder i det foregående kalenderår ikke har oversteget den tærskel, der er omhandlet i andet led.

Den tærskel, der tjener som reference for anvendelsen af ovennævnte bestemmelser, er den samlede værdi — uden den merværdiafgift, der skal svares eller er betalt i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af goderne påbegyndes — af erhvervelser inden for fællesskabet af andre goder end nye transportmidler og punktafgifspligtige varer.«

— tilføjes i stk. 5, litra b), følgende afsnit:

»Når en af de betingelser, som skal være opfyldt, for at ovennævnte bestemmelser kan finde anvendelse, ikke længere er opfyldt, anses godet dog for at være overført til en anden medlemsstat. Overførelsen finder i så fald sted på det tidspunkt, hvor betingelsen ophører med at være opfyldt.«

— tilføjes i stk.6 følgende afsnit:

»Med erhvervelse inden for Fællesskabet af goder mod vederlag sidestilles ligeledes det forhold, at de væbnede styrker i en stat, der er part i Den Nordatlantiske Traktakt, til eget brug eller til brug for det civile personale, der ledsager dem, benytter goder, som de ikke har erhvervet inden for rammerne af de normale beskatningsordninger på en medlemsstats interne marked, når indførslen af de pågældende goder ikke kan omfattes af den i artikel 14, stk. 1, litra g), omhandlede fritagelse.«

11) I artikel 28b, punkt A, stk 2, tilføjes følgende afsnit:

»Med henblik på anvendelsen af første afsnit anses erhvervelsen inden for fællesskabet af goder at være blevet pålagt afgift i henhold til stk. 1, når følgende betingelser er opfyldt:

— erhververen godtgør at have foretaget erhvervelsen inden for Fællesskabet med henblik på en efterfølgende levering, som foretages inden for den i stk. 1 omhandlede medlemsstat, og for hvilken aftageren er udpeget som den betalingspligtige person i overensstemmelse med artikel 28c, punkt E, stk. 3

— erhververen har opfyldt den angivelsespligt, der er fastsat i artikel 22, stk. 6, litra b), sidste afsnit«

12) I artikel 28c, punkt A:

— affattes litra c) således:

»c) levering af punktafgiftspligtige varer, der af sælgeren, af køberen eller for disses regning forsendes eller transporteres til køberen til steder uden for det i artikel 3 omhandlede område, men inden for Fællesskabet, hvis leveringen foretages til afgiftspligtige personer eller til ikke-afgiftspligtige juridiske personer, der omfattes af undtagelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit, når forsendelsen eller transporten af goderne foretages i overensstemmelse med artikel 7, stk. 4 og 5, eller artikel 16 i direktiv 92/12/EØF.

Denne fritagelse gælder ikke for levering af punktafgiftspligtige varer, der foretages af afgiftspligtige personer, der er omfattet af fritagelsesordningen i artikel 24«

— tilføjes følgende litra d):

»d) levering af goder som defineret i artikel 28a, stk. 5, litra b), når leveringen ville være omfattet af ovenstående fritagelser, hvis den blev foretaget til en anden afgiftspligtig person.«

13) Artikel 28c, punkt E, affattes således:

»E. Andre fritagelser

1. I artikel 16 indsættes om stk. 1a:

»1a. Når medlemsstaterne anvender muligheden i stk. 1, træffer de de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at erhvervelse inden for Fællesskabet af goder, der er henført under en af de i artikel 16, stk. 1, punkt B, omhandlede procedurer eller ordninger, omfattes af de samme bestemmelser som levering af goder, der finder sted i indlandet på de samme betingelser.«

2. I artikel 16, stk. 2:

— indsættes ordene »erhvervelser inden for Fællesskabet af goder foretaget af en afgiftspligtig person« efter ordene »indrømme afgiftsfritagelse for«, og ordene »til stede uden for fællesskabet« indsættes efter ordene »med henblik på udførsel«

— tilføjes følgende afsnit:

»Når medlemsstaterne anvender denne mulighed, og med forbehold af det i artikel 29 omhandlede samråd, indrømmer de også afgiftsfritagelse for erhvervelser inden for Fællesskabet af goder foretaget af en afgiftspligtig person, for indførsel og for levering af goder til en afgiftspligtig person med henblik på leverig i uforandret stand eller efter forarbejdning på de betingelser, der er fatsat i artikel 28c, punkt A, samt for tjenesteydelser i forbindelse med disse leveringer inden for et beløb, som svarer til værdien af de leveringer af goder, som den afgiftspligtige på de betingelser, der er fastsat i artikel 28c, punkt A, har foretaget i de forgående tolv måneder.

Medlemsstaterne kan fastsætte en fælles beløbsgrænse for de afgiftsfritagelser, som de indrømmer i henhold til første og andet afsnit.«

3. Hver enkelt medlemsstat træffer særlige foranstaltninger, således at erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, som er foretaget inden for den pågældende medlemsstats område, jf. artikel 28b, punkt A, stk,. 1, ikke pålægges merværdiafgift, når følgende betingelser er opfyldt:

— erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder foretages af en afgiftspligtig person, som ikke er etableret i indlandet, men er momsregistreret i en anden medlemsstat

— erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder foretages med henblik på en efterfølgende levering af goderne, som foretages i indlandet af den pågældende afgiftspligtige person

— de goder, den afgiftspligtige person således har erhvervet, forsendes eller transporteres direkte fra en anden medlemsstat end den, hvor han er momsregistreret, til den person, for hvilken han foretager den efterfølgende levering

— aftageren af den efterfølgende levering er en anden afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, som er momsregistreret i indlandet

— aftageren i henhold til artikel 21, nr. 1, litra a), tredje afsnit, er udpeget som den betalingspligtige person for den levering, der er foretaget af den afgiftspligtige person, som ikke er etableret i indlandet.«

14) Artikel 28d, stk. 3, affattes således:

»3. Uanset stk. 2 forfalder afgiften ved udstedelsen af fakturaen eller et andet tilsvarende dokument som omhandlet i artikel 22, stk. 3, litra a), første afsnit, når fakturaen eller dokumentet er udstedt til erhververen inden den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten er indtrådt.«

15) Artikel 28d, stk. 4, andet afsnit, affattes således:

»Afgiften forfalder imidlertid ved udstedelsen af fakturaen som omhandlet i artikel 22, stk. 3, litra a), første afsnit, eller et andet tilsvarende dokument, når fakturaen eller dokumentet er udstedt inden den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten er indtrådt.«

16) I artikel 28e, stk. 1,

— affattes første afsnit, andet punktum, således:

»I særdeleshed fastsættes beskatningsgrundlaget ved erhvervelse inden for Fællesskabet af goder som omhandlet i artikel 28a, i henhold til artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b), stk. 2 og 3.«

— indsættes i andet afsnit følgende punktum:

»Når erhververen efter det tidspunkt, hvor erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder foretages, opnår tilbagebetaling af de punktafgifter, der er erlagt i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af goderne er påbgyndt, nedsættes beskatningsgrundlaget tilsvarende i den medlemsstat, hvori erhvervelsen inden for Fællesskabet er foretaget.«

17) I artikel 28e bliver stk. 2 og 3 til stk. 3 og 4, og følgende tekst indsættes som nyt stk., 2;

»2. For de i artikel 28c, punkt A, litra d), omhandlede leveringer af goder fastsættes beskatningsgrundlaget i overensstemmelse med artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b), og stk. 2 og 3.«

18) I artikel 28f:

— ændres i artikel 17, stk. 3, litra b), ordene »samt artikel 28c, punkt A« til ordene »samt i artikel 28c, punkt A og C«

— indsættes følgende afsnit i artikel 17, stk. 4,

»Med henblik på anvendelsen af ovennævnte bestemmelser:

a) skal de i artkel 1 i direktiv 79/1072/EØF omhandlede afgiftspligtige personer, der i indlandet kun har foretaget leveringer af goder eller tjenesteydelser, for hvilke aftageren af disse transaktioner er udpeget som betalingspligtig i overensstemmelse med artikel 21, nr. 1, litra a), ligeledes i forbindelse med anvendelsen af nævnte direktiv betragtes som afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet

b) skal de i artikel 1 i direktiv 86/560/EØF omhandlede afgiftspligtige personer, der i indlandet kun har foretaget leveringer af goder eller tjenesteydelser, for hvilke aftageren af disse transaktioner er udpeget som betalingspligtig i overensstemmelse med artikel 21, nr. 1, litra a), ligeledes i forbindelse med anvendelsen af nævnte direktiv betragtes som afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Fællesskabet

c) finder direktiv 79/1072/EØF og 86/560/EØF ikke anvendelse på levering af goder, der er fritaget for afgift eller kan fritages for afgift i henhold til artikel 28c, punkt A, når de således leverede goder forsendes eller transporteres af erhververen eller for hans regning.«

19) I artikel 28g:

— affattes artikel 21, nr. 1, litra a), således:

»a) den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig levering af goder eller tjenesteydelser, bortset fra en af de i litra b) omhandlede tjenesteydelser.

Såfremt den afgiftspligtige levering af goder eller tjenesteydelser foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i indlandet, kan medlemsstaterne træffe bestemmelse om, at afgiften påhviler en anden person. En repræsentant over for skattemyndighederne eller aftageren af den afgiftspligtige levering af goder eller tjenesteydelser kan for eksempel udpeges i så henseende.

Afgiften påhviler dog aftageren af den afgiftspligtige levering af goder, når følgende betingelser er opfyldt:

— den afgiftspligtige transaktion er en levering af goder foretaget under de i artikel 28c, punkt E, stk. 3, omhandlede betingelser

— aftageren af denne levering af goder er en anden afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, der er momsregistreret i indlandet

— den faktura, der er udstedt af den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i indlandet, er i overensstemmelse med artikel 22, stk. 3.

Medlemsstaterne kan dog træffe beslutning om en undtagelse fra denne forpligtelse, såfremt den afgiftspligtige person, som ikke er etableret i indlandet, har udpeget en repræsentant over for skattemyndighederne i dette land.

Medlemsstaterne kan bestemme, at en anden person end den afgiftspligtige person hæfter solidarisk for afgiftens erlæggelse«

— affattes artikel 21, nr. 1, litra b), således:

»b) aftageren af en i artikel 9, stk. 2, litra e), omhandlet tjenesteydelse eller aftageren, der er momsregistreret i indlandet, af en i artikel 28c, punkt C, D og E, omhandlet tjenesteydelse, når tjenesteydelsen leveres af en afgiftspligtig person, der er etableret i udlandet; medlemsstaterne kan dog bestemme, at den, der leverer tjenesteydelsen, hæfter solidarisk for afgiftens erlæggelse«

20) I artikel 28h:

— i artikel 22, stk. 1, litra c), første led, indsættes ordene »og som heller ikke er levering af goder eller tjenesteydelser, for hvilken modtageren eller aftageren er betalingspligtig« efter ordene »i overensstemmelse med artikel 21, nr. 1, litra b)«

— i artikel 22, stk. 1, litra c), indsættes følgende led efter andet led:

»— enhver afgiftspligtig person, der i indlandet foretager erhvervelser inden for Fællesskabet af goder med henblik på transaktioner, der falder ind under de i artikel 4, stk. 2, omhandlede former for økonomisk virksomhed, og som han udfører i udlandet.«

— i artikel 22, stk. 3, litra b), tilføjes følgende led:

»— hvis bestemmelserne i artikel 28c, punkt E, stk. 3, anvendes, indeholde en udtrykkelig henvisning til disse bestemmelser samt angive det momsregistreringsnummer, hvorunder den afgiftspligtige person har foretaget erhvervelsen inden for Fællesskabet og den efterfølgende levering af goderne, og modtagerens momsregistreringsnummer.«

— artikel 22, stk. 4, litra c), andet led, affattes således:

»— for det andet det samlede beløb, uden merværdiafgift, for de erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, der er omhandlet i artikel 28a, stk. 1 og 6, der er foretaget i indlandet, og for hvilken afgiften er forfaldet.

Herudover det samlede beløb, uden merværdiafgift, af de i artikel 8, stk. 1, litra a), andet punktum, og artikel 28b, punkt B, stk. 1, omhandlede leveringer af goder, der har fundet sted i indlandet, og for hvilke afgiften er forfaldet i løbet af angivelsesperioden, hvis afgangsstedet for forsendelsen eller transporten af goderne ligger på en anden medlemsstats område, og det samlede beløb, uden merværdiafgift, for leveringer af goder, der har fundet sted i indlandet, for hvilke den afgiftspligtige person skal svare afgift i overensstemmelse med artikel 28c, punkt E, stk. 3, og for hvilke afgiften er forfaldet i løbet af angivelsesperioden.«

— artikel 22, stk. 6, litra b), første afsnit, affattes således:

»b) Enhver afgiftspligtig person, der er momsregistreret, skal tillige indsende en oversigt over momsregistrerede erhververe, som vedkommende har leveret varer til efter bestemmelserne i artikel 28c, punkt A, litra a) og d), samt over momsregistrerede modtagere ved de transaktioner, der er omhandlet i femte og sjette afsnit nedenfor.«

— i artikel 22, stk. 6, litra b), tredje afsnit, første led, erstattes »i artikel 28c punkt A,« med »i artikel 28c, punkt A, litra a)«

— i artikel 22, stk. 6, litra b), fjerde afsnit, første led, erstattes »i artikel 28c, punkt A, litra c)« med »artikel 28c, punkt A, litra d)« og »samt værdien af godet fastsat i overensstemmelse med artikel 28e, stk. 1,« erstattes med »samt den samlede værdi af disse leveringer fastsat i overensstemmelse med artikel 28e, stk. 2«

— i artikel 22, stk. 6, litra b), tilføjes følgende afsnit:

»I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 28b, punkt A, stk. 2, tredje afsnit, skal den person, der er afgiftspligtig i indlandet, på oversigten tydeligt angive:

— det nummer, hvorunder han er momsregistreret i indlandet, og hvorunder erhvervelsen inden for Fællesskabet og den efterfølgende levering af goder har fundet sted

— det nummer, hvorunder modtageren af leveringen fra den afgiftspligtige person er momsregistreret i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes

— og for hver enkelt modtager det samlede beløb uden merværdiafgift af de forsendelser, som den afgiftspligtige person har foretaget i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af goder afsluttes. Disse beløb angives for det kvartal i kalenderåret, i hvilket afgiften er forfaldet.«

— artikel 22, stk. 11, indledes således: »11. For så vidt angår erhvervelse inden for Fællesskabet af punktafgiftspligtige varer som omhandlet i artikel 28a, stk. 1, litra c), samt«

21) Artikel 28i affattes således:

»Artikel 28i

Særordning for små virksomheder

I artikel 24, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

»Levering af nye transportmidler, som foretages på de i artikel 28c, punkt A, fastsatte betingelser, samt levering af goder og tjenesteydelser, som foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i indlandet, kan under ingen omstændigheder omfattes af fritagelsesordningen i stk. 2.«

22) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 28n

Overgangsbestemmelser

1. Når et gode:

— inden den 1. januar 1993 er indført i indlandet som defineret i artikel 3, og

— efter ankomsten til indlandet er henført under en af de ordninger, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra b) eller c), eller artikel 16, stk. 1, punkt A, og

— ikke er ophørt med at være dækket af denne ordning inden den 1. januar 1993

finder de bestemmelser, der gælder på det tidspunkt, hvor godet blev henført under denne ordning, fortsat anvendelse i den periode, hvor godet befinder sig under denne ordning, idet denne periode fastsættes i overensstemmelse med nævnte bestemmelser.

2. Med indførsel af et gode som defineret i artikel 7, stk. 1, sidestilles:

a) enhver fraførsel — herunder en uforskriftsmæssig — af dette gode fra den i artikel 14, stk. 1, litra c), omhandlede ordning, under hvilken godet blev henført inden den 1. januar 1993 på de i stk. 1 nævnte betingelser

b) enhver fraførsel — herunder en uforskriftsmæssig — af dette gode fra en af de i artikel 16, stk. 1, punkt A, omhandlede ordninger, under hvilken godet blev henført inden den 1. januar 1993 på de i stk. 1 nævnte betingelser

c) afslutningen af en intern fællesskabsforsendelse, der er indledt inden den 1. januar 1993 inden for Fællesskabet med henblik på en levering af goder, der foretages inden den 1. januar 1993 mod vederlag inden for Fællesskabet af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab

d) afslutningen af en ekstern forsendelse, der er indledt inden den 1. januar 1993

e) enhver uregelmæssighed eller overtrædelse, der begås i forbindelse med eller i løbet af en ekstern forsendelse, der er indledt på de under litra c) nævnte betingelser, eller en ekstern forsendelse som omhandlet under litra d)

f) en afgiftspligtig eller ikke-afgiftspligtig persons benyttelse i indlandet af goder, som inden den 1. januar 1993 er blevet leveret til ham i en anden medlemsstat, når følgende betingelser er opfyldt:

— leveringen af disse goder er blevet fritaget eller vil kunne blive fritaget for afgift i henhold til artikel 15, nr. 1 og 2

— goderne er ikke indført i indlandet inden den 1. januar 1993.

Med henblik på anvendelsen af litra c) forstås ved »intern fællesskabsforsendelse« afsendelse eller transport af goder, der er omfattet af ordningen for intern fællesskabsforsendelse eller et dokument T2 L, fællesskabscarnet, samt forsendelse af goder med post.

3. I de i stk. 2, litra a) til e), omhandlede tilfælde anses indførslen som defineret i artikel 7, stk. 2, for at være sket i den medlemsstat, hvor godet ophører med at være dækket af den ordning, under hvilken det blev henført inden den 1. januar 1993.

4. Uanset artikel 10, stk. 3, sker indførslen af et gode som defineret i stk. 2 i nærværende artikel, uden at afgiftspligten indtræder, når:

a) et indført gode forsendes eller transporteres til steder uden for Fællesskabet, jf. artikel 3, eller

b) et indført gode, jf. stk. 2, litra a), ikke er et transportmiddel og genudføres eller transporteres til den medlemsstat, hvorfra det blev udført, og til den, der udførte det, eller

c) et indført gode, jf. stk. 2, litra a), er et transportmiddel, der er erhvervet eller indført inden den 1. januar 1993 på de almindelige beskatningsbetingelser på en medlemsstats indre marked, jf. artikel 3, og/eller ikke i forbindelse med udførslen har været omfattet af en fritagelse for eller tilbagebetaling af merværdiafgiften.

Denne betingelse anses for opfyldt, når datoen for transportmidlets første ibrugtagning ligger før den 1. januar 1985, eller når det afgiftsbeløb, som skulle betales ved indførslen, er ubetydeligt.«

23) I artikel 33 a affattes stk. 1 og 2 således:

»1. Følgende bestemmelser finder anvendelse på goder, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), og som indføres i Fællesskabet fra et område, der indgår i Fællesskabets toldområde, men som betragtes som et tredjelands område ved anvendelsen af dette direktiv:

a) formaliteterne i forbindelse med disse goders ankomst til Fællesskabet er de samme som dem, der er fastsat i Fællesskabets gældende toldbestemmelser vedrørende indførsel af goder til Fællesskabets toldområde

b) når ankomststedet for forsendelsen eller transporten af disse goder ligger uden for den medlemsstat i Fællesskabet hvortil de indføres, forsendes de inden for Fællesskabet under den ordning for intern fællesskabsforsendelse, som er fastsat i Fællesskabets gældende toldbestemmelser, i det omfang de straks ved indførslen til Fællesskabet er blevet angivet som henhørende under denne ordning

c) når forholdene ved godernes indførsel til Fællesskabet svarer til forhold, der, hvis goderne var indført i medfør af artikel 7, stk. 1, litra a) ville have betydet, at de var omfattet af en af de ordninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, punkt B, litra a), b), c) og d), eller en toldordning med midlertidig indførsel med fuldstændig fritagelse for importafgifter, træffer medlemsstaterne foranstaltninger til at sikre, at disse goder kan forblive inden for Fællesskabet på samme betingelser som dem, der gælder for anvendelsen af disse ordninger.

1. Følgende bestemmelser gælder for goder, der ikke er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra a), og som forsendes eller transporteres fra en medlemsstat til et område, som indgår i Fællesskabets toldområde, men som betragtes som et tredjelandsområde ved anvendelsen af dette direktiv:

a) formaliteterne i forbindelse med udførsel af disse goder fra Fællesskabets toldområde er de samme som dem, der er fastsat i Fællesskabets gældende toldbestemmelser vedrørende udførsel af goder fra Fællesskabets toldområde

b) for goder, der midlertidigt udføres fra Fællesskabet med henblik på genindførsel, træffer medlemsstaterne foranstaltninger til at sikre, at disse goder ved genindførsel til Fællesskabet kan blive omfattet af samme bestemmelser, som hvis de midlertidigt var blevet udført fra Fællesskabets toldområde.«

24) Direktiv 85/362/EØF [1] ophører med at have virkning den 31. december 1992.

25) Artikel 6 i direktiv 69/169/EØF [2], ophæves fra den 1. januar 1993.

Artikel 2

1. Fra den 1. januar 1993 og for en periode på to år, der ikke kan forlænges, har Kongeriget Spanien og Den Italienske Republik tilladelse til at anvende bestemmelser, der fraviger princippet om omgående fradrag som omhandlet i artikel 18, stk. 2, første afsnit. Disse bestemmelser må ikke medføre, at det tidspunkt, hvor den opståede fradragsret kan udøves i henhold til artikel 18, stk. 1, udsættes mere end en måned.

For afgiftspligtige personer, der indgiver deres angivelser som omhandlet i artikel 22, stk. 4, for afgiftsperioder på tre måneder, kan Kongeriget Spanien og Den Italienske Republik imidlertid bestemme, at den opståede fradragsret, som i henhold til artikel 18, stk. 1, kan udøves i et givet kvartal, først må udøves i det følgende kvartal. Denne bestemmelse gælder kun, hvis Kongeriget Spanien og Den Italienske Republik giver disse afgiftspligtige personer mulighed for at vælge at indgive månedlige angivelser.

2. Uanset artikel 15, nr. 10, tredje afsnit, bemyndiges Den Portugisiske Republik, Den Franske Republik, Kongeriget Nederlandene og Forbundsrepublikken Tyskland for så vidt angår kontrakter, der er indgået efter den 31. december 1992, til senest den 1. oktober 1993 at ophæve proceduren med tilbagebetaling i de tilfælde, hvor denne er forbudt ifølge dette direktiv.

Artikel 3

Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, vedtager inden den 30. juni 1993 beskatningsreglerne for kædetransaktioner mellem afgiftspligtige personer, således at disse regler kan træde i kraft den 1. januar 1994.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne tilpasser deres nuværende momsordninger efter dette direktivs bestemmelser.

De vedtager de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for, at deres således tilpassede ordninger kan træde i kraft den 1. januar 1993.

Medlemsstaterne kan imidlertid bestemme, at oplysningerne om de transaktioner, der er nævnt i artikel 22, stk. 6, litra b), sidste afsnit, og for hvis vedkommende afgiften forfalder i de tre første måneder af kalenderåret 1993, senest skal være indeholdt i oversigten for andet kvartal af kalenderåret 1993.

2. Uanset stk. 1, andet afsnit, kan medlemsstaterne vedtage love og administrative bestemmelser for senest fra den 1. januar 1994 at anvende bestemmelserne i følgende numre i artikel 1:

— nr. 11)

— nr. 13) for så vidt angår artikel 28c, punkt E, stk. 3

— nr. 19) for så vidt angår artikel 21, nr. 1, litra a), tredje afsnit,

— nr. 20) for så vidt angår forpligtelserne i forbindelse med de transaktioner, der er nævnt i de foregående led.

De medlemsstater, som pr. 1. januar 1993 anvender foranstaltninger, der svarer til ovennævnte, træffer de nødvendige foranstaltninger til, at principperne i artikel 22, stk. 6, og i gældende fællesskabsbestemmelser om administrativt samarbejde med hensyn til indirekte skatter under alle omstændigheder overholdes fra 1. januar 1993.

[1] EFT nr. L 192 af 24. 7. 1985, s. 20. Direktivet er senest ændret ved direktiv 90/237/EØF (EFT nr. L 133 af 24. 5. 1990, s. 91).
[2] EFT nr. L 133 af 4. 6. 1969, s. 6. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/680/EØF (EFT nr. L 376 af 31. 12. 1991, s. 1).

3. Uanset stk. 1, andet afsnit, kan Forbundsrepublikken Tyskland vedtage love og administrative bestemmelser for senest fra den 1. oktober 1993 at anvende de bestemmelser, der er fastsat i artikel 1, nr. 10) for så vidt angår artikel 28a, stk. 1a, litra a).

4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de love og administrative bestemmelser, de vedtager med henblik på anvendelsen af dette direktiv.

5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

6. Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 1992.

På Rådets vegne

N. LAMONT

Formand